

Всичко или нищо

Марк 12:38-44

Миналият път спряхме вниманието си върху срещата между Исус и младия богаташ. Видяхме, че иначе добрият и порядъчен търговец, не бе готов да се раздели с богатството си и да стане последовател на Исус. Случаят с бедната вдовица, която пуска на практика целия си имот, е пълна противоположност. Срещаме се с два възгледа, с две философии- в неделя сутрин, в центъра на София. „Фило-софия“- което означава „обичам мъдростта“. Но що е мъдрост?

На изпит по философия доцентът лепва на стола бележка с надпис: ”Докажете, че столът го няма“. Всички започнали да пишат усърдно, само един студент драснал нещо в листа и през останалото време си гледал през прозореца. На другия ден се разбрало, че само той има шестица. В листа му пишело:”Какъв стол?”.

Днес живеем във време, в което истината е нещо индивидуално, това, което всеки вижда и е избрал да е истина. Едва ли Бог би писал шестица на този студент. Както казва великият учен Айнщайн, Бог не си играе на зарове.

„Моите мисли не са като вашите мисли и вашите пътища не са като Моите пътища“ се казва в книгата на Исаия. Като разумни същества ние все пак искаме да разбираме повече- не винаги е лесно, обаче.

Защо търсещият спасението момък си тръгна с празно сърце и натъжен? Как така за богатия е невъзможно да влезе в Божието царство? Защо Анания и Сапфира имаха такава жестока участ? И какво иска да ни каже Исус чрез блаженствата, където твърди, че кротките, бедните, нищите ще наследят земята?

Дали Бог е срещу материалното? Така смятат дуалисти, богомили, кришнари...

Дали Бог проповядва един вид комунизъм с тази Си загриженост за бедните?

За да си отговорим на тези въпроси, е нужно да разберем по- дълбоко едно качество у Господ Исус- природата Му на нищ.

Във Филипяни 2 гл. пише, че Исус остави равенството Си с Бога Отца, изпразни се от славата Си и прие образ на човек, като претърпя и смърт на кръста. От Евангелията знаем още, че Господ беше роден в обор, нямаше през живота Си глава къде да подслони, наложи се и магаре да Му намерят, когато влизаше в Ерусалим, имаше само една дреха и дори нея съблякоха преди разпъването, дори името Му бе отнето, защото какво друго означава „Слез от кръста, ако Си Христос“ и после поставената табела, на която пише подигравателно, че е цар, но всъщност утвърждаваща, че е нищо...

Беше като роза, стъпкана в пръстга, както и пяхме в началото на службата.

Защо? Коя е причината Исус да стане нищ?

Преди да потърсим отговора, да разгледаме и природата на човешката същност.

Ако те попитат „Кой си ти?“, дали би било достатъчно просто да отговориш: ”ами, аз“. Кое ти дава идентичност? Само „аз“ не е достатъчно. Нужно е към това „аз“ да се прибави нещо- родословие, социално положение, принадлежност, образование, пост, титли, характер и много други прибавени към голото „аз“ неща.

Когато обаче Мойсей запитва за името на Бога, то бе изречено като „Аз Съм Този Който Съм”. Тоест, Бог е самото Битие, всичко- нищо не може да се прибави към Него. Ето защо евреите не са смеели да произнасят името Му. Бог е не само свят, но и неназовим, Той е всичко! Никой не е виждал Бог Отец в славата Му!

Добре, но кой е Исус? В пустинята, където дяволът се опитва да Го изкуши, ясно се вижда кой е Той. „Ако Си цар, кажи на камъните да станат хлябове!” Какво всъщност прозира зад това предизвикателство? Хайде, придобий, имай, ако искаш да Си истинен, да те признаят за цар! Или Си самозванец? Покажи какво можеш! Покажи какво имаш!

Отговорът на Исус бе- нямам нужда да имам, за да Съм. АЗ и Отец сме едно. Аз Съм Истината, Алфата и Омегата, началото и краят.

Сатана продължава да изкушава- ще Ти дам всички царства, ако ми се поклониш. Иначе- какъв цар Си без имоти?

Не е ли странно? Сатана да дава на Бог? Кой все пак командва света?

Истината е, че Бог не владее чрез нещата, а над нещата. Като Творец, Вседържател, като самото Битие, Той няма нужда от ресурси, за да владее. Бог владее чрез самата Си същност, чрез което Е. Ето защо и Исус, Божият Син, няма нужда от външни ресурси, за да е Господ и Цар. След грехопадението ресурсите са в ръцете на „княза на този свят”- дяволът. Той упражнява власт чрез земните ресурси. С тях изкушава и хората, които иначе без допълнителните „неща” от този свят не биха били никои, както им внушава Сатана.

Но дали е така? Бог стана нищ чрез Исус Христос, за да има общение с човека. Ала и човек, за да започне общение с Отец, трябва да стане нищ, като Исус. Това е велика тайна! Всичко, което е в повече от човешкото ти „аз”, застава между теб и Бог. С покаяние и признаване господството на Исус започва живота ни на пълнота, която идва не от прибавените неща, а от присъствието на Божия Дух в нас.

Комунистическата идеология е на светлинни години от Божията истина. Средствата за производство, икономическата власт са в основата на битието, според комунистите. „Битието определя съзнанието”, но за тях Битието не е Създателя, а ресурса, с който се разполага. Необходимо е да имаш, за да бъдеш, смятат те. Няма нужда от Бог, райа е възможен, стига да притежаваш ресурсите.

Вакуумът, който съществува в душите и на най-богатите хора, опровергава подобни възгледи. Да имаш, за да бъдеш, е недоверие към самото Битие. А то е Бог! То е у Бог. В Него е Истината!

Комунистите се самоопределят като хора с леви убеждения. В Библията, а и в индоевропейските езици думата за дясно и истинно, право, съвпада (right). На руски („право”), а и на български, това сходство също е очевидно. „Прав си”- казваме, а когато отдаваме почит, се изправяме.

В Еклисиаст 10:2 пише: „Разумът на мъдрия е в десницата му, а разумът на безумния –в левицата му”. Исус казва, че в Съдния ден непокорните кози ще бъдат отделени отляво, а покорните овце- отдясно. Сам Господ седна отдясно на Отца.

И така, дяволът, а чрез него и светът, отправят послание към човека- ако имаш, ще владееш. Бог също има Своето послание- Аз Съм и без ресурсите, властта Ми е над тях, а не чрез тях. Нямам нужда да имам, за да Съм.

Исус стана нищ, за да направи достъпна за нас Своята божественост. Ето защо именно чрез кръста Сатана бе победен.

Ние също трябва да станем нищи- по дух и по сърце, за да няма нищо, което да стои между човек и Бог.

Нашият достъп до Отец е чрез Исус, Който стана нищ за нас. Мормони, йеховисти, мюсюлмани, хиндуисти, комунисти- достъпът към Истината за тях е прекъснат, докато не минат през моста, който Бог е поставил над бездната на греха- Исус Христос.

Днешният задоволен Запад също върви по стъпките на безбожието, въпреки християнските си корени. Когато битието на човек стане тъждествено на ресурсите, които държи дяволът, се стига дотук.

Разбира се, това съвсем не значи, че притежанието е лошо по определение. Не значи и че материята е лоша. Нито, че слабостта и бедността са морални сами по себе си. Това означава единствено, че нашата идентичност трябва да идва от Бога, а не от ресурсите ни. Нашата основна нужда е любовта. Работа, екология, близки, битови потребности, здраве, общност...те са фактори за благополучния ни живот, но отсъства ли Божията любов, липсва ни главното.

Има един разказ в „Пилешка супа за душата“- казва се „Нула върху снега“.

Училищният автобус е на път, когато едно невзрачно дете плахо помолва шофьора да спре, че му е прилошало. Когато слиза от автобуса, то се струпоява по очи върху снега и вече никой не може да му помогне. Един учител проследява по училищната документация развитието на детето, за да открие причините на смъртта му. В първите класове то било нормално, весело, умно момче. После родителите му се развеждат и то постепенно става все по-затворено. В следващите класове успехът му пада все повече, мнението за момчето е, че е затворено и умствено изостанало. Било самотно и неразбрано. Учителят пише своето заключение- каквото и да кажат лекарите, това дете е умряло от липса на любов. Исус ни възлюби, още докато бяхме грешници. В отговор на тази любов, апостол Павел възкликва: ”За мене да живея е Христос!” Всичко друго, което светът му предлага като цел и смисъл, той счита за измет.

Тази проста истина младият търговец така и не успява да прозре. Не намери причина да стане нищ. Бедната вдовица, напротив, остави всичко, защото за нея Бог е всичко. Тя Му се доверява напълно.

Има ли нещо между теб и Бог? Дано Неговата нищета ти помогне да станеш и ти нищ, за да вкусиш от Божествената любов и да заживееш живот в пълнота!